

Buscant la llum

14 fotografies de Gerard Quintana que atrapen l'essència de diversos racons de Barcelona

Puc dir que en el meu cas la fotografia, més que un principi, és una conseqüència. El pròleg del primer volum d'*El círculo de los mentirosos - Cuentos filosóficos del mundo entero* de Jean-Claude Carrière comença fent referència a una història de la qual es té indicis des d'abans del segle X, i que ha arribat fins als nostres dies en forma de gag de clown. Un pallaso busca en un cercle lluminós un objecte que ha perdut, no perquè hagi perdut l'objecte en aquell lloc sinó perquè allà "hi ha llum". Potser no trobarem el que hem perdut però és més fàcil que hi trobem alguna cosa, en canvi en la foscor no hi podem trobar res.

Durant anys he buscat en la llum de les cançons, dels poemes. Potser perquè a casa mai no vam tenir una càmera de fotos, però en canvi vivíem sobre una llibreria i davant d'una botiga de discs. El cinema va ser un bon aprenentatge, em vaig enganxar als clàssics i vaig tenir-ne sort. La forma d'entrenar la mirada no és la mateixa per cadascun de nosaltres. Per això quan un dia va arribar el Fabian, fotògraf de Reus que ens havia vingut a fer fotos en algunes actuacions, i va dir que s'havia comprat una càmera nova i es venia la vella no vaig dubtar. Era el moment de satisfer el desig pel qual m'havia preparat durant tant temps sense ni tan sols saber-ho. A partir d'aquell moment Miss Daisy, que és com es diu la càmera, no ha deixat d'anar amb mi ni un sol dia. Alguns dels moments més plaents els passo amb ella a les mans, entregat a l'exercici d'olorar la llum, perseguir-la, capturar-la i atrapar-la en aquesta caixa de somnis. Res no m'allibera tant com la cacera de l'instant en què la llum es mostra fent visible l'invisible.

Les fotos següents són un recull fruit de l'exposició que durant el mes de febrer es pot veure al Restaurant 4 Gats dins de la programació del 120è aniversari de l'emblemàtic local. El proper diumenge dia 19 de febrer, a les 10:30h del matí, aprofitaré per fer-hi la presentació i també participaré a *L'Hora del Conte solidari*.

1. Potser pel fet de ser gironí i pel costum d'agafar el tren fins al Passeig de Gràcia, la meua ruta comença a La Pedrera. Aquesta foto la vaig fer sortint de la presentació de l'acte ZOOXXI per un model de zoo renovat que acabi amb el concepte colonial de zoològic que encara arrosseguem. A la sortida de l'acte no vaig poder evitar mirar enlaire i imaginar-me que era dins d'un gran organisme viu, gràcies a l'art d'Antoni Gaudí. No sempre tinc l'oportunitat d'entrar al regne dels turistes.

Foto: Gerard Quintana

2. La dona dels coloms la veig de tant en tant arribant a la plaça de Catalunya amb un remolí d'ales sempre al seu voltant. Els ocells de la plaça ja la coneixen. Només de veure-la arribar comencen a orbitar-la. Ella els porta a un racó tranquil del cercle d'ombra que envolta la part central de la plaça i allà els dona menjar i els acompanya una estona. No l'he vista parlar mai amb ningú, només amb els coloms.

Foto: Gerard Quintana

3. El passatge de les Manufactures és molt a prop del passatge Sert i com aquest va del carrer Trafalgar a Sant Pere Més Alt. Aquesta foto està feta un matí poc abans que el tanquessin per reformar-lo. Aquest mateix any es tornarà a obrir. Sempre m'han agradat aquests racons de la ciutat i aquest era un dels pocs que quedava tal com era. A diferència del passatge Sert aquest és un passatge interior. M'agrada passar-hi per anar a comprar cigrons sota de Sant Pere Més Baix, al carrer Álvarez de Castro.

Foto: Gerard Quintana

4. Aquesta és la primera foto que vaig fer amb Miss Daissy, l'antiga càmera del Fabian. És a la Via Laietana, em vaig ajupir a un portal a cordar-me la sabata amb la càmera penjada. Li tinc cert afecte, suposo que per ser la primera.

Foto: Gerard Quintana

5. La plaça Sant Felip Neri és un lloc especial, molts hi estarem d'acord. Hi he passat moltes hores i algunes nits. Durant uns anys vaig viure a Banys Nous i passava molt temps a la botiga d'un antiquari entre el carrer Sant Sever i la Baixada de Sant Eulàlia. Per la seva història i pel seu testimoni és un lloc que em commou i alhora m'aixopluga. Tinc moltes imatges d'aquest racó de Barcelona a qualsevol hora del dia. L'escola que hi ha li dona una vida especial i fa més present la història tràgica d'aquesta plaça.

Foto: Gerard Quintana

6. Una altra foto de la plaça Sant Felip Neri.

Foto: Gerard Quintana

7. Segurament és una de les localitzacions més sovintejades entre les fotos que els turistes que visiten la ciutat s'enduen a casa seva. Sempre hi ha algú fent una foto al carrer del Bisbe. És difícil trobar-lo gairebé buit. Aquell matí vaig tenir sort. La llum em va somriure.

Foto: Gerard Quintana

8. Aquesta també és del carrer del Bisbe, però de la part que fa baixada cap a la plaça Sant Jaume. No és estrany trobar algun rodatge en el centre històric de la ciutat. I és prou divertit jugar a empaitar la llum d'aquestes produccions.

Foto: Gerard Quintana

9. L'entrada al Centre Excursionista de Catalunya també és l'accés a un dels espais més curiosos del centre de Barcelona, les columnes del Temple d'August. Per a mi abans era un refugi a quatre passes de la plaça Sant Jaume. Ara les cues són habituals i generalment els grups que visiten aquest racó del carrer Paradís fan que hagi de sortir perquè ells puguin entrar en un tràfec constant. El joc d'ombres i la composició fan que l'ull que mira a través del visor de la càmera sigui observat per aquesta mena d'ull de pedra.

Foto: Gerard Quintana

10. La Catedral i el seu entorn és un parc temàtic, com La Boqueria. Aquesta fotografia és d'una tarda més, en què fugia de l'omnipresència dels grups liderats pels guies amb els paraigües plegats i alçats en una mà i un micro a l'altra per amplificar la seva veu i fer-se entendre pels compactes destacaments de turistes. De tant en tant, un rodatge, una parella fent el seu llibre de noces... els comiats de solter prefereixen les Rambles. No vaig poder evitar robar la foto d'aquests dos turistes en viatge de noces. Ho sé perquè després de fer la foto els ho vaig preguntar.

Foto: Gerard Quintana

11. A pocs metres de la fotografia anterior, aquesta imatge podria ser del carrer de la Força de Girona amb la pedra definit un carrer moll amb un personatge solitari que li dona vida. El Gòtic és una bona porta que em connecta amb els orígens.

Foto: Gerard Quintana

12. El centre de Barcelona és un lloc que aplega gent al voltant de mercats, paradetes, botigues i botiguetes. Aquesta fotografia està feta en una d'aquestes aglomeracions. Em va agradar el contrast entre els dos personatges dels extrems, lluint les marques i els anells de l'experiència, i la figura central, aquesta nena amb les ales blanques sota el braç i la puresa a la pell.

Foto: Gerard Quintana

13. Hem travessat les Rambles. Som a la plaça del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB). Un joc de reflexos entre el present i el passat amb el mar de fons.

Foto: Gerard Quintana

14. El sol s'apaga i al carrer Tallers fa una darrera picada d'ull. No sóc fotògraf, només segueixo les pistes que em deixa la llum per poder trobar alguna cosa que em commogui i que pugui compartir amb qui em commou.

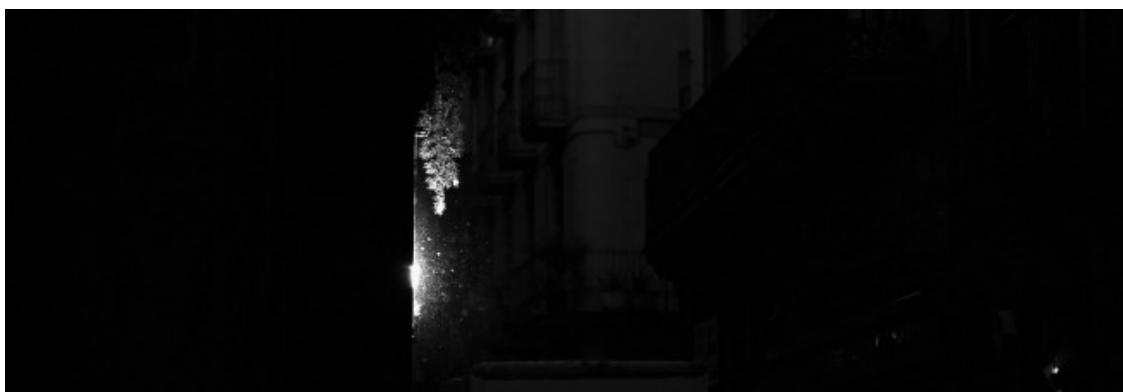

Foto: Gerard Quintana